

CERKVENI GLASNIK

Izhaja zadnji teden v mesecu ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO Posamezna številka stane 2 Din.

Orožje sovražnika!

Pred jeruzalemskim templom je beračil sleporojenec. Na praznik šotorov je prišel mimo Gospod, pljunil na tla, napravil blata iz slin, pomazal z blatom njegove oči, ter mu rekel: „Pojdi, umij se v kopeli Siloi“. In sleporojenec je ubogal, šel in se umil in ko se je vrnil, je videl.

Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil berač, so govorili: „Ali ni ta tisti, ki je posedal in prosjačil?“ Eni so trdili: „On je“, drugi: „Nikakor, ampak podoben mu je“. On je pravil: „Jaz sem“. Vpraševali so ga torej: „Kako so se ti oči odprle?“ Odgovoril je: „Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je napravil blata, mi z njim pomazal oči ter mi rekel: ‚Pojdi v kopel Siloi in se umij.‘ Šel sem in se umil in sem spregledal“. In rekli so mu: „Kje je tisti?“ Odgovoril je: Ne vem.“

Peljali so ga, nekdanjega slepca, k farizejem. Bila je pa sobota, ko je Jezus blato napravil in mu odprl oči. Izpraševali so ga spet farizeji, kako je spregledal. On pa jim je rekel: „Blata mi je del na oči in sem spregledal in vidim.“ Govorili so tedaj nekateri izmed farizejev: „Ni od Boga ta človek, ker ne praznuje sobote“. Reko tedaj slepcu zopet: „Kaj praviš ti tedaj o njem, ker ti je oči odprli?“ On je rekel: „Prerok je.“

Judje tedaj niso o njem verjeli, da je bil slep in da je spregledal, dokler niso poklicali njegovih staršev. In vprašali so jih: „Je li to vaš sin, o katerem pravite, da se je slep rodil? Kako, da zdaj vidi?“ Njegovi starši so jim odgovorili: „Vemo, da je to naš sin in da se je rodil slep; kako pa da zdaj vidi, ne vemo; ali kdo mu je oči odprl, mi ne vemo; vprašajte, dovelj je star; sam naj govori o sebi.“ To so njegovi starši rekli, ker so se Judov bali; kajti Judje so bili že sklenili, da bo vsak izobčen iz shodnice, kdor ga prizna za Kristusa; zato so njegovi starši rekli: „Dovolj je star, njega vprašajte.“

Poklicali so torej v drugo človeka, ki je bil prej slep in mu rekli: „Daj Bogu čast! Mi vemo, da je ta človek grešnik. O tem ne vemo, odkod je.“ Odgovoril jim je oni človek: „To je vendar čudno, da vi ne veste, odkod je, pa je meni oči odprli! Vemo, da grešnikov Bog ne usliši in še nikoli se ni slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu oči odprl. Ko bi ta ne bil od Boga, bi nič ne mogel storiti.“

Ko so to farizeji slišali so se razsrdili nad ubogim slepcem, začeli so ga zmerjati in so ga vrgli ven iz shodnice. (Jan. IX. 1 — 35.)

Ta evangeljski dogodek nam živo in nazorno slika, kakšnega orožja, kakšnih sredstev in kakšne taktike so se posluževali nasprotniki našega Gospoda Jezusa Kristusa v boju proti njemu.

Ta prizor je pa tudi nazorna fotografija načina vsega protikrščanskega boja v vseh stoletjih krščanske zgodovine. Kakor farizeji proti Kristusu, tako delajo nasprotniki krščanstva v vsej zgodovini od Kristusa do danes in bo šlo tako do konca.

Predvsem hočejo vplivati na javno mišljenje! Potom svoje gospodarske moči, z izrabljanjem svoje politične oblasti, z lažjo in obrekovanjem, z blatenjem in terorizmom hočejo odvrniti ubogo ljudstvo od Kristusa.

Farizeji so imeli v velikem zboru, ki je tudi politično reprezentiral judovski narod, veliko moč. Tu so bili oni neomejeni gospodarji. To svojo moč so tako izlorabljali proti Jezusu, da so celo zagrozili, da bodo vsakega Juda izključili iz shodnice, to je iz judovske cerkvene občine, kdor bi si upal trditi, da je Jezus Nazareški od prerokov napovedani Mesija.

Farizeji so imeli pa tudi veliko gospodarsko moč v rokah. Veliki zbor je upravljal velikanski tempeljski zaklad. Iz tega so se podpirali revni sloji, ki so bili tako od farizejev popolnoma odvisni. Kdor bi si upal potegniti z Jezusom, kdor bi si drznil trditi, da je on Kristus, temu so se zaprli viri in podpore. Tako je bilo posebno revno ljudstvo gospodarsko zelo odvisno od farizejev.

Gospodovi nasprotniki so svojo oblast zrabljali in izvajali velikanski terorizem nad ljudstvom, da se to ni upalo javno govoriti o njem, da si niso upali niti javno pričati o njegovih čudežih. Starši ubogega slepca si v strahu pred Judi niso upali niti potrditi jasnega čudeža nad njihovim sinom. Sv. evangelist Janez povdarja v svojem evangeliju: „Iz strahu pred Judi pa o njem ni nihče javno govoril.“ Nikodem, odličen član velikega zboru, si ni upal pri belem dnevu k Gospodu, tak terorizem so izvajali fanatični farizeji, nad vsemi, ki bi si bili upali izjaviti se za Gospoda.

Farizeji so šli pa še dalje. Ko je ljudstvo videlo očitne čudeže, je jasno sklepalo, kakor ta sleporojeni: „Prerok je, ko bi ta ne bil poslanec božji, bi ne mogel delati takih čudežev.“ Da bi zbrisali utis čudežev, teh jasnih dokazov božanstva Gospodovega, da bi odvrnili ljudstvo od njega, so začeli Judovski prvaki Jezusa zlobno obrekovati. Vzeti so mu hoteli dobro ime pred narodom. „Mi vemo, da je ta človek grešnik,“ so govorili ljudstvu. „Hudiča izganja z Belcebubom, s poglavarjem hudičev. On je Galilejec, Kristus pa ne pride iz Galileje. On je sovražnik naroda, Rimljanom nas hoče izdati. Ne spoštuje naše vere, naših obredov, on preklinja Boga, je s hudičem v zvezi“ itd.

Tako so farizeji z denarjem, s svojo gospodarsko močjo, s terorizmom, posebno pa z lažjo odvracali ubogo ljudstvo od resnice in Boga!

Danes se v velikanskem boju med krščanstvom in Bogu sovražnimi silami razvija ista in podobna slika boja.

Svojo gospodarsko moč in javno oblast — kjer pridejo do nje — izrabljajo nasprotniki križa, da terorizirajo maso naroda, da jo odvrcajo od cerkve, od krščanske družbe. Gospodarsko in javno uničiti vse, ki so katoliških načel, to je njihovo geslo. — Pred državnimi oblastmi se javno in skrito denuncira katoliška akcija kot protidržavna, pred ljudstvom, kot narodu škodljiva! Kako grda in denuncijantska pisma so se že odkrila po državnih arhivih, ki jasno dokazujejo, da danes nasprotniki križa isto delajo in jednako postopajo, kakor so — farizeji!

In največje orožje teh protikrščanskih sil je tisk, moderni časopis!

Materijalistični svetovni kapitalizem si je danes osvojil velik del svetovnega časopisja! Osvojiti si svet! Usužnjiti vse! To je njegovo geslo! Pri tem delu imajo odločilno besedo potomci — po krvi in po duhu — nekdanjih judovskih farizejev!

In v tem duhu stoji nasproti Kristus, njegova cerkev! In za to organizira moderni farizeizem vse sile proti njej. Protikrščanski kapitalizem kupuje svetovno časopisje, organizira dopisne urade, skuša osvojiti ves tisk. In v tisku mu služi vse v njegove namene. Znanost, zgodovina, tehnika, filozofija, vse in vse naj služi v tem boju.

Leposlovje je postalo v teh rokah umazanoslovje! Romani, potopisi, podlistki v teh rokah ne služijo več umetnosti, ampak boju proti krščanstvu. Kar je krščanskega, se slika kot nemoralno, kot manjvredno, kot škodljivo, kot nazadnjaško. Tako se potem umetnostne literature polagoma zastrupljajo človeška srca, ustvarja se veri in krščanski moralni sovražno razpoloženje med masami.

Znanstvena knjiga te armade ne služi več resnici in znanosti. Kar je krščanskega, kar Bogu služi, kar oznanja krščanstvo, se v tej laži-znanstveni literaturi slika kot neznanstveno, kot zastarelo, nazadnjaško, da bi tako dobila javnost prepričanje, da obstoji krščanstvo iz samih manjvrednih, neizobraženih ljudi, ki verujejo največje budalosti, ki so nazadnjaki, pomilovanja vredni nevedneži. Tako ni znanstvena literatura v rokah veri sovražnih krogov nič več pot k resnici, ampak zavijanje resnice, zanikanje naravnih zakonov in zgodovinskih dejstev.

In dnevni časopis v rokah krščanstvu sovražnih sil je pač danes največje orožje modernega farizejstva. V noticah, člankih, podlistkih se zavija verska resnica, se smeši božje razodetje, se pači cerkvena zgodovina, se napada vse delo cerkve in njenih ustanov. Vse, kar je krščanskega mora biti osmešeno, opljuvano, ogrdeno! To je načelo tega časopisja!

Če cerkev oziroma njeni služabniki delujejo v javnem življenju, se mora vse njih delo, naj bo še tako državi in narodu koristno, opljuvati kot „klerikalizem“!

Ce dela na polju krščanske dobrotelčnosti, če skuša na gospodarskem polju ljudstvo ozamosvojiti in mu pomagati iz suženstva izkoriščevalcev, se že to slika, kot krščanski kapitalizem, kot dobičkarstvo, kot nekaj, kar ni za Kristusove namestnike!

To časopisje se rado diči z raznimi imeni, ki naj bi označevali njegovo smer kot borbo za svobodo, za resnico in demokracijo, a izvaja največjo tiranijo nad svobodo vesti, nad svobodo znanosti, nad svobodo resnice. Kakor gledamo ravnokar pred seboj, zagovarjajo to oznanjevalci svobode in demokracije največjo tiranijo nad krščansko mislečimi v Mehiki! Ko tam protikrščanski tiran mori po nedolžnem mladino, starčke, žene in može in celo otroke, ti borci za „svobodo“ — molče k največji krivici. Če pa zadene roka kakega morilca, nasilneža iz njihovih vrst, pa je ves Izrael po koncu in piše vse svetovno svobodomiselno, kapitalistično, komunistično in socialistično časopisje o „velikem nasilju, o silni krivici!“

Kakor stari farizeji potem lažnih govoric, tako tudi moderni skušajo potom svojega časopisja vso javnost nekako nasiti s predsodki o Kristusu, z lažjo o njegovi cerkvi in vse javno mišljenje nekako razkristjaniti. Pri tem pa izvajajo največji terorizem. Kar ni njihovega, se mora uničiti! Vsaka vlada, ki hoče biti krščanska, se mora rušiti, vsako gospodarsko podjetje v krščanskih rokah treba onemogočiti! To je borba svetovnega modernega judovstva! Saj je v nekdanji, takozvani katoliški Avstriji, izrekel nje minister pomembne besede, da se v Avstriji ne da vladati brez svobodomiselnega judovskega lista!

Posledice tega vplivanja na javno mišljenje, tega terorizma krščanstvu sovražnega časopisja, se povsod očitno kažejo.

Starši sleporojenega si niso iz strahu pred takim terorizmom niti upali pričati resnice. Ljudstvo je v strahu pred maščevanjem le skrivaj govorilo o Jezusu Nazarečanu in ni upalo javno priznati svojega prepričanja, da je on Kristus. Celo prvak ljudstva, bogataš, vpliven mož v narodu, Nikodem, ni upal pri belem dnevu k Gospodu.

Tako je tudi tam, kjer zavladava krščanstvu sovražen tisk.

Ni dolgo tega, ko sem govoril z mladim fantom, rokodelskim pomočnikom. Prigovarjal sem ga, da bi hodil k sv. maši, k sv. zakramentom. Pa mi je odgovoril: „Saj doma sem vedno hodil, tu si pa ne upam. Vi ne veste, kako se tovariši norčujejo iz mene, če grem v cerkev! Nепrestano mi usiljujejo svoje liste. —“

Po nekaterih družinah moški ne prihajajo več v cerkev, ne sprejemajo več sv. zakramentov. Saj so še verni, priznajo, da ne ravnajo prav. Toda strah pred tem, kaj bodo rekli „napredni, svobodomiselni“ in drugi krogi, ta jih odvrča od tega. In če v mestih in krajih po deželi prevlada tako časopisje, prevlada tudi proticerkveni duh in cerkve se izpraznijo, javno mnenje postane mlačno, ali celo veri sovražno, in kdor bi si še upal javno in očitno izpovedati svojo vero, ta je neprestano v navarnost, da bo osmešen, predmet pikrih opazk, pa tudi preganjan.

„Kdor ni z mano, je proti meni!“ Tako je govoril Gospod Judom, a tudi nam! Ne govorimo tistim, ki so zavestno že v onem taboru, ki hoče podreti Kristusovo kraljestvo! Takim je zastoj vsaka beseda! Niti Gospod sam ni mogel izpreobrniti farizejev! Mi pridigujemo in pišemo tistim, ki so dobre volje! Onim, ki imajo še vero, onim, ki hočejo biti kristjani! Ali ni to bridko, da kristjani podpirajo ta proti krščanski boj! To proti krščansko časopisje! To delo za razkristjanjenje našega naroda! Vsi vi, ki ste še dobre volje, spreglejte! Ne bodite izdajalci Kristusa, ne podpirajte protikrščanskega dela, krščanstvu sovražnega tiska! Kdor ni z Jezusom, z njegovo cerkvijo, ta je proti njemu, proti cerkvi. Celó to bi bilo napačno, ko bi ti samo gledal mirno, kako sovražnik trga čredo in bi nič ne storil v obrambo cerkve. Kaj pa, če morda celo to bereš, hvališ, naročaš, širiš, plačuješ? Ti nisi potem več učenec Kristusov, ampak — njegov sovražnik!

Vi vsi, ki ste dobre volje, stopite na noge, zdramite se! Vaše roke naj se ne umažejo s takim tiskom; vaše družine naj se ne kužijo s takim čtivom; vaše duše naj se ne nasičujejo s to hrano! List, ki ne prizna Kristusa za Kralja vsega življenja, naj ne hodi v vaše hiše! List, ki taji naše verske resnice, ki napada delo cerkve, naj izgine iz krščanske družine! Te sramote ne trpite v svoji sredi, da bi sami podpirali boj proti krščanstvu!

Stolp sv. Andreja.

Ker se je od gotove strani zadeva stolpa sv. Andreja prikrojila v „naprednem“ dnevniku v napad na „župni urad“, sem resnici, zgodovini in faranom na ljubo dolžan pojasniti zadevo poprave stolpa sv. Andreja.

Da je treba nujno popraviti stolp sv. Andreja, o tem ni nihče dvomil, večkrat je bilo cerkveno predstojništvo od raznih strani opozorjeno, da je v interesu javne varnosti, kakor tudi radi utisa in ugleda Tržiča nujno potrebno, da se popravi stolp sv. Andreja. Vse ogroditve njegove kape je bilo že strohnjeno, da je sploh čudno, da se vse že ni bilo samo podrlo na sosednje hiše.

Tako je prišla zadeva tega stolpa tudi na razgovor pri seji prejšnjega občinskega odbora. Takrat je odbornik gospod Anton Jelenec predlagal, naj se ob priliki poprave popravi nekaj res umetniškega, kar bo kras Tržiču. Naj se napravi nov načrt in naj občina potem tudi izdatno podpre to prezidavo. Seji je predsedoval gospod župan Lončar. Ves občinski odbor je takrat s tem predlogom g. Jelenca soglašal. Povdarjalo se je, naj se da napraviti načrt kakemu priznanemu umetniku. Bil sem tega predloga in soglasnega mnenja občinskega odbora zelo vesel in sem izrazil svojo zahvalo za to zanimanje in obljubil, da bom z veseljem šel na delo, da dobi Tržič v stolpu sv. Andreja lep spomin na proglašitev mestom.

Povabili smo v Tržič strokovnjaka, profesorja na ljubljanski tehniki, g. profesorja Vurnika, da bi on napravil primeran načrt. Mimo grede povedano, da je ta gospod priz-

nana osebnost v umetniških vprašanjih in je celo sodeloval pri restavriranju dunajskega dvora — — Ko je prišel v Tržič, sem ga peljal v predilnico in k gospodu županu in smo se tam menili v smislu sklepa občinskega odbora, da naj bo načrt nekaj lepega, posebnega. To podvarjam radi tega, ker je znani list prinesel napad na tržiškega župnika, da dela po svoji volji in ne vpraša onih, ki plačajo — —

Profesor Vurnik je napravil res originalen in umetniški načrt, ki je našel mnogo priznanja v umetniških krogih v Ljubljani. Po mojem bi bil to res tak stolp, ki bi bil dvignil ves utis glavnega trga in Tržiča in bi bila to neka posebnost, po kateri bi bil karakteriziran Tržič. Ko smo dobili novi načrt, smo ga takoj pokazali merodajnim krogom. Ker se je pa proti načrtu dvignila opozicija, smo sklicali k Globočniku sestanek zastopnikov patronata, cerkve in občine. Tu je profesor Vurnik pajasnil načrt. Toda pomisleki so ostali še vedno in ker ga je odločno odklanjal patronat, ga nismo hoteli forsirati in smo prosili g. profesorja naj napravi nov načrt, ki bi odgovarjal željam patronata in občine. Na ta načrt smo čakali celo pomlad, a g. profesor je bil preobložen z delom in ni mogel dovršiti naročbe; po prvi skušnji gotovo tudi ni bil preveč navdušen, da bi delal še nov načrt za tržiški „turen“ — —

Med tem časom se je vršila seja mestnega občinskega odbora. Gospod župan me je zopet interpeliral, kaj je s stolpom sv. Andreja, da je že skrajni čas, da se ta popravi. Pojasnil sem, da čakamo na novi načrt, če ga pa ne bo napravil prof. Vurnik, bomo naročili načrt pa pri domačem stavbeniku. Na to sem šel k gospodu patronu in ga prosil da bi predilnica prostovoljno prispevala k popravilu obeh stolpov. Gospod Andrej Gassner je to radevolje obljubil. Na to sem naročil sporazumno z gospodi ključarji načrt pri mestnemu stavbeniku Varšku. Prosil sem ga naj napravi nekaj skic, da jih predložim v odobrenje škofijskega ordinariatu in referentu za ohranjenje umetniških spomenikov, da ne bi delali načrtov, ki bi tam ne dobili odobrenja.

V pojasnilo moram omenjati, da se pri cerkvah ne sme ničesar spreminjati, prezidavati ali na novo napraviti brez predhodnega dovoljenja škofijskega ordinariata in omenjenega referenta pri velikem županstvu.

Med tem časom, ko je gospod Varšek delal skice in načrt, in ko sem pred celim občinskim odborom pojasnil zadevo, me je zopet Jutro po svoji ogabni in lažnji metodi napadlo, da hočem postaviti sredi Tržiča nov stolp, ki bo pokvaril sliko Tržiča, ko še novega načrta videl nisem.

Ko je g. Varšek delal načrt, smo dali prenesti oder od župnega stolpa, kjer so bila takrat dela gotova, k sv. Andreju. To smo storili iz dvojnega vzroka. Če bi bilo treba postavljati nov oder, bi bilo to veliko več stalo. Če smo hoteli letos popraviti stolp sv. Andreja, je bilo treba hiteti. Ko se je izgotavljal načrt, smo podirali trohnelo kapo Andrejevega stolpa, da bi mogli takoj pričeti z delom. Občino sem opozoril, da še nimamo načrta in da ga takoj prinesem, ko bo popravljen.

Ko je bil načrt izgotovljen, sem ga osebno takoj nesel v občinsko pisarno, da ga tam odobre in razpišejo komisijonelni ogled in izdajo stavbeno dovoljenje. Ker gospoda Andreja Gassnerja takrat ni bilo doma, mu ga nisem mogel nesti prej v odobrenje. Mi pa tudi na misel ni prišlo, da bi se kdo protivil proti temu načrtu, ker je bil res prav čeden, odobren od škofijskega ordinariata in od pristojnega referenta pri Velikem županu. Od strani občine se je vršila potrebna komisija, pri kateri se ni nihče niti najmanj izrazil proti načrtu, nasprotno je vsem ugajal — —

Med tem časom se je vrnil gospod Andrej Gassner. In nekdo je imel zelo nujen posel, da ga brž vedoma napak informiral, da bo novi stolp nad 7 metrov višji, kot stari —, dasi bi le konica novega načrta podaljšala višino stolpa za en meter in 80 cm., kar pri taki višini nič ne po-

meni. Ker gospodu patronu novi načrt še radi nekaterih drugih okoliščin ni ugajal in je izjavil, da k temu načrtu ne prispeva, je cerkveno predstojništvo ustavilo takoj vsa dela pri stolpu sv. Andreja. Nato pa je vso zadevo izročilo okrajnem glavarstvu, s prošnjo, naj se potom konkurenčne obravnave uredi vsa zadeva. Med tem časom je slavni dopisnik še slavnjšega „naprednega“ glasila smatral za potrebno, da zopet lopne po tržiškem župniku, ki v svoji trmi baje noče upoštevati onih, ki plačujejo —.

Ker smo pa že z dvema načrtoma propadli in smo videli tudi iz napadov v časopisju, da hočejo tu nekateri kovati političen kapital, si je cerkveno predstojništvo mislilo, da je najbolje, da zadevo uredi sreski poglavar in se stolp zida potom konkurenčne obravnave. To smo sporočili patronatu, ki je bil tudi s tem zadovoljen.

Sreski poglavar je hotel zadevo urediti brez konkurenčne obravnave in je sklical v mestno posvetovalnico zastopnike cerkve, patronata in občine, da se skupno dogovori o rešitvi tega vprašanja. Pri tej priliki smo razložili vso zgodovino načrtov za ta stolp. Cerkveno predstojništvo, to je župnik z obema ključarjema, je stalo na stališču, da ne forsira nobene oblike stolpa, da je pripravljeno izpeljati vsak načrt, ki bi splošno ugajal posebno patronu in občini. Povdarjali pa smo, da mora biti načrt odobren od škofijskega ordinariata in topriostojnega referenta pri velikem županstvu. Cerkveno predstojništvo je povdarjalo, da ne začne prej zidati, dokler niso zagotovljeni viri v pokritje stroškov. Opozarjalo se je tudi na svoječasn sklep občinskega zastopa, da naj se napravi nekaj lepega in umetniškega. Gospod župan Ivan Lončar pa je ugovarjal, da bi obstojal kak tak sklep. —

Končno smo se zjediniili v tem, da Varšek napravi nov načrt, bolj skromen, brez balkona in oken na grad. Varšek naj bi napravil več skic in iz teh potem odbereta patron in občina sporazumno s cerkvenim predstojništvom onega, ki bi vsem ugajal.

Na to smo naprosili Varška, naj napravi nekaj primerenih osnutkov. Gospod Varšek je napravil 13 — skic — osnutkov. Te smo 15. sept. izročili v odobrenje patronatu in občini.

V soboto, dne 22. septembra se je na to vršila na tržiškem županstvu zopet seja zastopnikov patronata, občine in cerkve. Izmed 13 osnutkov je patronat izbral z zastopniki občine enega. Cerkveno predstojništvo se je izjavilo za desinteresirano pri izbiri osnutka. Dogovorili smo se tudi glede stroškov in sicer tako-le: Dosedaj zbranih Din 12000 prispeva podružnica. Patronat Din 9000, ostanek krije občina Tržič iz letošnjega proračuna, če ji bo to mogoče, sicer se prenese ostanek na prihodnje proračunsko leto. Izbrani osnutek smo takoj poslali na pristojno mesto v odobrenje. G. Varšek začne takoj z delom, da bi bilo letos vsaj vse pod streho. Izvolil se je stavbeni odbor, ki naj vodi vsa dela. V stavbeni odbor se izvolijo poleg cerkvenega predstojništva dva zastopnika občine in en zastopnik patronata.

Tako torej stoji vsa zadeva s slavnim turnom svetega Andreja! Upamo, da je s tem zadeva končana in ne bo več prilike za „napredne“ napade!

Dobrodelni vestnik.

Vestfalski otroci so odšli domov 12. septembra, trije so še ostali v ljubljanski bolnici.

Nesreča je zadela naš zavod na Skali. Od sosednjih otrok so dobili vestfalski otroci škrlatinko, obolele smo takoj poslali v bolnico v Ljubljano in razkužili ves zavod. vendar se je bolezen znova pojavila in nam je obolela še ena učenka iz meščanske šole. Sicer smo zavod znova razkužili, vendar je pa hiša še vedno kontumacirana. Radi tega smo dnevno zavetišče prenesli iz Skale v cerkveno hišo na št. 63., kjer je prej stanoval gospod strokovni učitelj Pečjak. Tam se za te otroke posebej kuha in so ločeni od onih, ki

so v zavodu. Starši torej lahko mirno pošiljate svoje otroke v dnevno zavetišče. Opozarjamo, da imajo vsi otroci onih staršev, ki hodijo na delo v predlino, brezplačno hrano. — Pred kratkim sem dobil anonimno pismo, kjer se neznanec pritožuje proti hrani v dnevnem zavetišču. Grdo je to, da se nekateri poslužujejo anonimnih pisem in nimajo toliko korajže in močnatosti, da bi osebno prišli s svojimi željami — Odgovarjam le radi javnosti. — Prepričal sem se že večkrat o hrani na Skali in moram reči, da jaz take hrane nisem imel kot dijak! Hrana je tečna in zdrava, seveda za razvajene otroke pa ni! Da je tu hrana dobra, je dokaz to, da so vsi otroci shujšali, ki so šli iz zavoda na počitnice, nekateri celo za 5 kg.

Rokodelski dom smo otvorili na praznik Marijinega rojstva 8. septembra in ga izročili svojemu namenu. Ob 8. je bila sv. maša in po maši blagoslov doma. Po blagoslovu je bilo v dvorani otvoritveno slavnostno zborovanje, ki so ga počastili v lepem številu tržiški obrtniki in delavci. Na zborovanje je prišel tudi predsednik oblastnega odbora gospod dr. Marko Natlačan, ki je prinesel od oblastnega odbora v gotovini dar Din 25.000.— za rokodelski dom! S tem darom je oblastni odbor lepo pokazal, kako so mu na srcu socialne naprave! Takega daru tržiško obrtništvo in delavstvo še ni nikdar prejelo od nobene oblasti! Tržiški obrtni in delavski krogi so lahko videli, kje so njihovi resnični prijatelji, ki ne govore samo, ampak pred vsem delajo in pomagajo v dejanju! Svojo skrb in ljubezen do obrtnega in delavskega stanu je gospod predsednik prav lepo povdarjal tudi v svojem govoru, kjer je obljubil še nadaljno pomoč rokodelskemu domu, če se bo v njem delalo v korist obrtnemu in delavskemu stanu. Poleg njega so govorili na zborovanju podpredsednik trgovske, industrijske in obrtne zbornice Ivan Ogrin iz Ljubljane, gospod Ivan Gostinčar minister na razpoloženju in več zastopnikov tržiških strokovnih organizacij. Pri skupnem kosilu v domu, ki se ga je udeležilo 65 oseb, je vladala najlepša harmonija in pravo prijateljsko razpoloženje. Pri vsej prireditvi ni padla niti ena politično strankarska beseda! To povdarjamo radi tega, ker so se „napredni“ krogi v Trziču tako blamirali, da so predsednika oblastnega odbora v svojem glasilu napadli radi tega, ker je prinesel tako velik dar tržiškimi obrtnimi in delavskimi krogom! To povdarjamo brez komentarja! Žalostnejše figure pač niso mogli pokazati, kot so jo s tem, da so skušali smešiti in napadati to strogo dobrodelno napravo in darove za njo! V rokodelskem domu je prostora za 36 fantov in tudi še več. Sedaj je v zavodu že 24 mladeničev, pričakujemo, da bodo kmalu oddane vse postelje. V hiši imajo fantje svojo kopalnico, povsod vlada lep red in snaga, tako da je veselje pogledati v zavod. Malo smo se bali, kako se bodo fantje obnašali, pa moramo reči, da so zelo dostojni in da sami skrbe za red v hiši in da vlada med njimi prav prijateljsko razmerje. Po prvih izkušnjah upamo, da bo zavod prav dobro uspeval. V pritličju imajo v salonu, predsobi in če treba tudi v zaprti veži dovolj prostora za čitanje, zabavo in delo po dnevi, kadar so doma. V spalnicah vlada lep red, tako da se vidi, da imajo naši fantje res smisel za snago in disciplino. Celoten obračun prinesemo v prihodnji številki.

Oznanila za oktober.

Rožnivenška pobožnost se vrši v mesecu oktobru ob nedeljah pop. ob 2., ob delavnikih pa ob 7. uri zvečer. Moli se rožni venec in litanije M. B. z molitvijo na čast sv. Jožefu. Kdor v tem mesecu moli en rožni venec, prejme 7 let in 7 kvadraten odpustkov; na rožnivenško nedeljo in vso osmino prejmejo pa popolni odpustek oni, ki obišejo župno cerkev in molijo rožni venec. Popolne odpustke prejmejo tudi oni, ki po osmini vsaj 10 dni zapored molijo rožni venec.

5. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom, 7. XIX. ned. po binkoštih, rožnivenška nedelja, prva ned. v mesecu. Pri prvi sv. maši skupno sv. obhajilo za moške. Ob 10. sv. maša z darovanjem za cerkev pri sv. Ani — Pop. ob 2. rožni venec z litanijama M. B., na to pete litanije presv. Srca Jezusovega.

14. XX. ned. po binkoštih, služba božja po navadi. 18. sv. Luka, ev.

21. XVI. ned. po binkoštih, praznik posvečevanja cerkva, ob 6. in 10. sv. maša z dvema blagoslovoma ob 10. slovesna sv. m. z leviti, ob 8. z enim blagoslovom. Pred deseto sv. mašo gre procesija okrog cerkve. Pri vseh opravih dopoldan in pop. je darovanje za cerkev. Ker se bo to darovanje porabilo za pokritje stroškov poprave stolpa župne cerkve, posebno priporočamo to darovanje.

Sv. Uršula, ob 8. sv. maša za bratovščino sv. Uršule in po litanijah je shod za to bratovščino.

25. Sv. Krispin, patron čevljarjev.

28. XXII. ned. po bink., praznik Kristusa Kralja, ob 6. sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 8. z enim blagoslovom. Ob 10. je navadna sv. maša radi tega, ker je ob 10. sv. maša v Bistirici. Ob 8. je sv. maša za čevljarstvo zadrugo. Pop. lit. presv. Srca Jezusovega po litanijah pa posvetitev Kristusu Kralju.

Misijonski praznik — se obhaja predzadnjo nedeljo v oktobru. Sv. R. T. ostane izpostavljeno od 6. ure do 9. Vernike prosimo, da ta dan posebno molijo za razširjenje misijonov, za utrjevanje Kristusovega kraljestva na zemlji. Pridite posebno v velikem številu ta dan k sv. zakramentom!

31. Vigilija k prazniku vseh svetnikov, strogi post.

Šolska spoved: Meščanska šola spoved v petek 5. okt. ob 3., pop., drugi dan ob 7:30 sv. maša s skupnim sv. obhajilo, Osnovna šola: dečki v petek 12., deklice v petek 19. oktobra, vsakokrat ob 3. pop. in drugi dan ob 7:30 skupno sv. obhajilo.

Dekliška Marijina družba. Shod v nedeljo 14. okt., ura molitve 21. okt. od 1:30 do 2. ure, dekliški večer v torek 16. in 23. oktobra zvečer ob 8.

Mladeniška Marijina družba ima shod v nedeljo 14.

III. red shod 7. okt., vesoljna odveza 4.

Ženska Marijina družba shod 21.

Razno.

Umrli je dne 14. septembra prečastiti gospod Janez Debeljak, župnik v Šentjurju pri Grosupljem, pokojni je bil tržiški rojak. Sorodniki so naročili zvoneje za njim po vseh tržiških cerkvah.

Pokopališče. Prosim, da tekom oktobra uredite vsi svoje grobove. Naše pokopališče je dobilo dva originalna spomenika iz domačega rdečega kamna in sicer na grobu Šarabon Antona in Marije in na grobu ponesrečenega finančnega uradnika Kregarja. Oba sta izvirno delo, grobo obdelana, prvi v podobi skalnate stene na kateri je vsekani križ, drugi v podobi piramide. Na ta dva spomenika opozarjam radi tega, ker nista napravljena po šabloni, kot drugi spomeniki. Pri našem pokopališču je ta napaka, da radi grobove okrase in spomenike postavljajo, kakor vidijo pri enem, tako tudi drugi, kar po šabloni. Pokopališče bo potem mnogo lepše, če bi bil vsak grob na svoj način okrašen in bi bil vsak spomenik na svoj način napravljen, ne pa posnet po drugih. Posebno moti na našem pokopališču to, da ima skoro vsak grob železno ograjo. Saj so lepe te ograje, le preveč jih je že in večinoma po enem kopitu so napravljene. Ni treba, da bi bil povsod ravno štirikotni okvir, lepo je, če se tu in tam porabi na grobu okrogel, elipsast okvir, ni treba, da bi bil povsod le cement, okvirji naj bodo tudi iz ruše, iz raznega kamna itd. — Razlika mika!